

մակ ընդունած է (Չամչեան, Գ., էջ 612):
Ասոնց վրայ պիտի խօսիմ ուրիշ տեղ:

Յառաջ քան Յանդիմանագրոյն մէջ Չա-
քարիա Պատրիարքի մասին ըսուածներն յառաջ
բերելը՝ կ'ուզեմ այստեղ Էջմիածնի Աւետիք
կաթողիկոսի մասին քանի մը նոր տեղեկու-
թիւններ տալ: Այս կաթողիկոսին անունը
Գաւազանագրքերու եւ Պատմագիրներու մէջ
չկայ: Կ. Պոլսոյ Աղգային Հիւանդանոցի Ընդ.
Օրացուցին Գաւազանագրքին մէջ ալ հազիւ
չորս տարի յառաջ գրուեցաւ՝ երբ Գր. Դարա-
նաղցւոյ ժամանակագրութիւնն ի մասնաւորի
Ա. Ա. Ալպոյաճեանի ձեռք բանասիրաց ծա-
նօթացաւ:

Գր. կեսարացւոյ այս Յանդիմանագրին եւ
Մովս. Ա. ի 1615ի նամակին մէջ յայտնապէս
կը յիշուի Աւետիք կաթողիկոս, ինչպէս տե-
սանք: Իսկ Գր. Դարանաղցի իր ժամանակա-
գրութեան ինծի ծանօթ քանի մը Գլուխներուն
մէջ՝ երեք տեղ կը յիշէ. 1. Գր. Դարանաղցի
(էջ 233) կ'ըսէ՝ թէ ՌԾԲԹ թուին (= 1603
ընդօրինակութեան մէջ սխալմամբ ՌԾԹ գրու-
ած կամ ընթերցուած), երբ ինքն Երեւան էր,
Էջմիածնի երեք կաթողիկոսներն Երեւան գու-
մարուեցան. «Դաւիթն որ առաջին էր, որ ան-
ցեալ ամին ապաշխարութեամբ եղեւ վախճան
նորա, որ շատ յերկարեաց կեանք նորա, մինչ
Ղ (= 90) ամին եհաս, որ էր թվին ՌՁԳ
(= 1634) որ ի մէջ ապաշխարանաց մեռաւ:
Ի վերայ սորա էին ի միասին երկու կաթողի-